

[Riishøj]

vis i videst mulig udstrækning skal benyttes økonomiske tilskyndelser og ikke bureaukratiske ordninger. Men der er jo en grænse, og hvis man i en kommune har foretaget en langsigtet investering i naturgas og kraftvarme – det kan bl.a. være med halm som energikilde – og man så ikke kan bruge tilslutningspligten som instrument, har man altså et forklaringsproblem, for pengene skal betales, og så skal der i givet fald tvangsudskrives skatter. Der er under alle omstændigheder involveret tvang i et projekt af denne type. Hele denne diskussion om tvang bliver nok en evig diskussion. Men tvang kan være mange ting; tvang kan også være tvangsudskrivning af skattepenge til at dække et underskud, som man altså ikke får hjem på anden måde.

Med hensyn til selve Dangassagen bliver der et samråd i amtet, hvor der kommer en nærmere forklaring om de taktiske vurderinger. Vi vil fra SF's side afvente det samråd og en nærmere forklaring, før vi vurderer det endeligt. Det er vigtigt også at få vurderet forbrugernes situation i fremtiden i den sag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

I ministerens lange forsøg på at komme et ekstra lag sukker på de kommende energiafgifter og pakke dem ind i lidt ekstra sølvpapir og guldpapir, sådan at de kan glide ned hos befolkningen og særlig hos erhvervslivet, brugte ministeren den vending, at hele det provenu, der tænkes indkrævet, skal tilbageføres til erhvervslivet. Nu er det jo fristende at tro på, at ministeren mener det alvorligt; men hvis jeg kigger lidt i bakspejlet, er jeg tilbøjelig til at mene, at der nok skal blive trukket et vist ekspeditionsgebyr fra undervejs; det plejer der jo at gøre.

Og ser vi på den nuværende CO₂-afgift, er det ikke hele det provenu, der opkræves i CO₂-afgift, der føres tilbage til erhvervslivet. Det er i øjeblikket kun halvdelen, der kommer tilbage til erhvervslivet, resten bliver i statens store slunkne kasse. Men de skruer, de håndsving, man nu vil indføre med nye miljøafgifter, ved vi jo godt det er fristende at dreje en ekstra gang på, give en ekstra tur på hanerne, når en regering i en eller anden politisk situation har behov for at få nogle ekstra penge i kassen. Det er afgifter, som erhvervslivet ikke på nogen måde kan fraskrive sig.

Ministeren kommer med den vurdering, at den adfærdsregulering, der ligger i det, vil føre til, at virksomhederne så virkelig sparer på energien, men dér skal vi altså bare minde om ministerens egen udlægning af teksten, nemlig at vi havde haft en årrække, hvor der var blevet sparet 30 pct., og nu kommer en ny årrække, hvor der så kun skal spares 15 pct.

Jamen det vidner jo om, at i en række erhverv er man dernede, hvor man ikke kan spare yderligere. Så skal produktionen ganske enkelt holde op. Derfor kan alle erhverv ikke bare spare mere. For nogles vedkommende vil det være fatalt, hvis man indfører nye afgifter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) *Forespørgsel nr. F 23:*

Forespørgsel til energiministeren:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give vedrørende kommende konkrete initiativer til opfølgning af Energiplan 2000?«

Af Riishøj (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 4/2 94. Fremme af forespørgslen vedtaget 10/2 94).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Forhandlingen er åbnet.

Hr. Risgaard, hr. Riishøj, undskyld, hr. Riishøj, ordfører for forespørgerne.

Begrundelse

Riishøj (SF):

Det er mig en stor ære at blive kaldt Risgaard, det sker rundt omkring.

Debatten nu bliver jo kort, for vi har haft hoveddebatten under forhandlingen om redegørelsen.

Efter SF's opfattelse ville det være forkert i et så vigtigt spørgsmål, hvis der ikke var angivet nogen retningslinjer for implementeringen af Energiplan 2000. Vi har haft en lang debat om Energiplan 2000, og jeg håber, at ministeren kort kan skitsere de konkrete initiativer til opfølgningen, som man agter at gennemføre, indtil regeringsperioden udløber. Det gør den om få måneder.

Det er baggrunden for forespørgslen.